

Sygn. akt IX W 1115/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. M. N.

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2015 r. sprawy

L. P.

syna P. i I. z domu (...)

ur. (...) w A.

obwinionego o to, że:

w dniu 09 stycznia 2015 r., o godz. 18⁵⁴ w O. przy ul. (...) dzwoniąc z numeru (...) chcąc wywołać niepotrzebną czynność wprowadził w błąd operatora (...) w O. co do zdarzenia, które nie miało miejsca

- tj. za wykroczenie z art. 66 § 1 kw

ORZEKA:

I. obwinionego **L. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **66 § 1 kw** skazuje go na **karę 300,- (trzysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 66 § 2 kw orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci nawiązki w kwocie 500,- (pięćset) złotych na rzecz pokrzywdzonego - (...) w O.;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Dnia 09 stycznia 2015 r., o godzinie 18⁽⁵⁴⁾ na telefon alarmowy Centralnej(...)w O. zadzwonił (...) mężczyzna, który nie przedstawił się z imienia i nazwiska. Zgłosił, że jego kolega (którego danych również nie podał) stracił przytomność ale oddycha i poprosił o przysłanie karetki pogotowia. Przyznał, że z kolegą wypili trochę alkoholu. Pytany przez dyspozytora o miejsce, na które ma przyjechać karetka pogotowia wskazał, że chodzi o działki w miejscowości M. gm. (...), jednak nie podał bliższych danych i się rozłączył. Wysłana we wskazane miejsce karetka pogotowia nie mogła znaleźć potrzebującego pomocy a próby ponownego dodzwonienia na numer z którego wykonano zgłoszenie okazały się bezowocne. Do godziny 07⁽⁰⁰⁾ mężczyzna ten nie zadzwonił ponownie do pogotowia, a sytuację tę w (...) uznano za bezpodstawne wezwanie karetki i zgłoszono do Komendy (...)w O.

W toku czynności wyjaśniających ustalono, że właścicielem numeru telefonu, z którego wykonano połączenie jest obwiniony Ł. P. i skierowano przeciwko niemu wniosek o ukaranie

(dowód: zgłoszenie wykroczenia k. 3, płyta z nagraniem zgłoszenia k. 8, notatka urzędowa k. 9; częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 19)

Obwiniony w wyjaśnieniach złożonych na etapie czynności wyjaśniających nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu twierdząc, że dzwonił na pogotowie gdyż jego kolega stracił przytomność i on nie wiedział co ma zrobić.

(wyjaśnienia obwinionego – k. 19)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego generalnie nie zasługują na wiarę i w ocenie Sądu stanowią jedynie wyraz przyjętej przez obwinionego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności. Zdaniem Sądu pozostałe dowody przeprowadzone w niniejszej sprawie (a więc przede wszystkim nagranie zgłoszenia telefonicznego) są, bowiem z nimi sprzeczne i pozwalają na podważenie ich wiarygodności.

Przed wszystkim wskazane wyżej nagranie telefonicznego zgłoszenia obwinionego z którego wynika, że obwiniony dzwoniąc na pogotowie musiał być w znacznym stopniu nietrzeźwy (wskazują na to niezborna i bełkotliwa mowa, używane wulgarne słownictwo) nie chciał i nie podał zarówno swoich danych, jak i osoby rzekomo wymagającej pomocy medycznej, nie wskazał również dokładnego miejsca, w które miała udać się karetka, deklarując, że będzie czekał na karetkę przy drodze. W momencie, kiedy dyspozytor chciał uzyskać dane osoby rzekomo wymagającej pomocy medycznej po prostu rozłączył się i mimo ponawianych kilkakrotnie prób dodzwonienia się na jego numer nie odbierał telefonu.

Zgłoszenie to potraktowano z całą powagą i do miejsca wskazywanego przez obwinionego wysłana została karetka pogotowia. Jak się okazało w miejscu tym nie czekał ani obwiniony, ani ktokolwiek inny i nie zdołano odnaleźć miejsca w którym rzekomo znajdować miał się potrzebujący pomocy. Nagranie to, którego wiarygodności nie sposób kwestionować, połączone z zapisami zgłoszenia (...) w O. pozwala ocenić, że nawet jeśli faktycznie była jakaś osoba potrzebująca pomocy to obwiniony nie zachował choćby minimalnych starań aby jego zgłoszenie można było zrealizować. Przed wszystkim nie podał dokładnego miejsca gdzie miałyby udać się załoga karetki pogotowia. Nie wskazał również danych osoby poszkodowanej i swoich oraz przede wszystkim nie oczekiwał w miejscu wskazywanym przez siebie oraz nie odbierał telefonu od chcącego ustalić dokładne miejsce interwencji dyspozytora.

Tym samym Sąd uznał, że przeprowadzone w niniejszej sprawie dowody pozwalają na przyjęcie, iż to właśnie obwiniony był sprawcą zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 66§1 kw.

Bezsporne jest, że swoim telefonem, w okolicznościach wskazanych wyżej obwiniony wywołał niepotrzebną czynność załogi karetki pogotowia ratunkowego, która udała się ze S. do M. i na skutek braku szczegółów dotyczących miejsca interwencji nie wykonała jej, marnując tak niezbędny w jej pracy czas i ponosząc choćby koszty dojazdu do tej miejscowości oddalonego (...) od S..

Wymierzając karę obwinionemu Sąd uznał jako okoliczności obciążające znaczny stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu wyrażający się w działaniu pod wpływem alkoholu, narażeniu być może zdrowia a nawet życia innej osoby, która w tym czasie faktycznie potrzebowała pomocy medycznej, a której nie można było udzielić wskutek zaabsorbowania bezpodstawnym zgłoszeniem obwinionego.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł wobec obwinionego karę jak w części dyspozytywnej wyroku, uznając, że ma ona za zadanie przede wszystkim stanowić dla niego przestrożę na przyszłość i wdrożyć go do pełnego poszanowania prawa i powstrzymywania się od podobnych nierozważnych działań. Ta konstatacja stała się również podstawą orzeczenia

wobec obwinionego środka karnego w postaci nawiązki na rzecz (...) w O.. Nieroztropne postępowanie obwinionego spowodowało wymierną szkodę i właśnie zadaniem orzeczonej nawiązki jest choćby częściowa jej kompensata.

Na podstawie przytoczonych w wyroku przepisów Sąd zwolnił obwinionego od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania i opłaty uznając, iż nie jest on w stanie ich obecnie uiścić.